

הטיול למחצבה מאת שרקה שלו

בה; קשה מאד גם לראותה, אף והו מחבוא נפלא: מערות קטנות וגדולות בה, חורים שונים ומשנים בקירותיה, המשמשים באביב לקינון שרקרקים; ואלו עתה - מענין מה שוכן בהם?

פעם אחת מצאנו שם עוף-לילה, הישן את שנתו צמק בתוך החור, פעם אחרת מצאנו שם ביצים מוזרות, ועוד ועוד... ונא לא לשכח - מצויה שם אדמת ברפר רכה ונפלאה, שאפשר לקפץ עליה, לבנות בה ולחצב כל מה שעולה על הדעת.

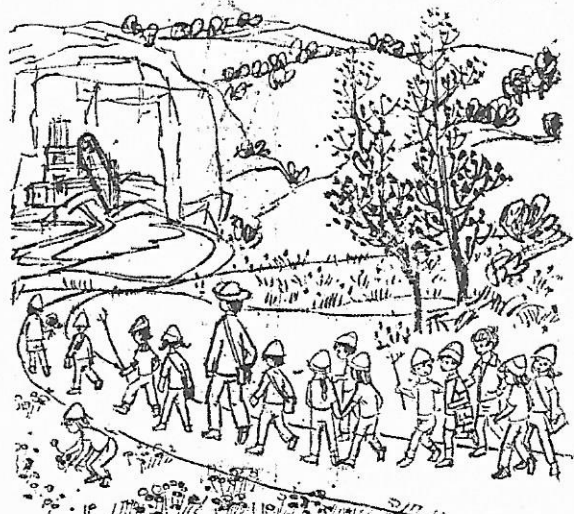
לא קשה להגיע אל המחצבה תרי רגילים אנחנו בקצת מאמץ של הליכה הדרגה ישרה, אין צלילות מיתרות, או כל מכשול אחר וכה, לאחר תצי יאצה של הליכה נעימה. נתגלתה המחצבה - בלה זוהרת וחוגגת, ואנחנו עטנו עליה, וברגע אחד רצינו לחבק את בלה ולראות בבת-אחת כל שאפשר לראות בה התחלנו רצים ומקפצים ממקום אל מקום, ממחבוא אל מחבוא, מתלולית לחברתה.

רון מצא קן ישן קו שנאחו בשארית כחותיו בענפי קוץ. גל מצא גל-שלמה יפהפה: אפר-לבן שחר, קטן ורזה, אף מיוחד, שטרם ראינו ופתאם רצה ליה לטאה בין רגלינו, והוריו שבנו - רון - מצליח לתפסה בזנבה אלא שזו תכמה ונרזה יותר: משאירה בידיו של רון את זנבה ובעצמה בורחת רון אינו מותר: הוא מבצע זנוק נואש והלטאה בידו. אנחנו מרפדים ליה קפסה וכבר היא בידיים נאמנות. בינתיים מסתדרים שאר הילדים ומארגנים את הקרב והכבוש על אחד המבצרים המוגנים

היה יום ששי יפה - מאותם ימים, שאי אפשר לשבת בפתה, אלא מכרחים לצאת החוצה, לראות את השדות המתחילים להוריק, להפגש פנים-אל-פנים עם האדמה, שצניזן רטבה מן הגשם, ולהתבצבץ בשלוליות שנותרו בצדי הכביש. רוצים קצת להתנצר, לתזקק, לגשם אור צה, לצעק, לרוץ, לקפץ וגם להשתולל. מה יש, אסור?

ויצאנו סביבי כל ילדי „בוגנים" - מיקי ועמי (המחזיק תמיד את היד לשם בטחון), איריס אל"ף ואיריס גימל, לילך וכרמית, כל החבריה. לא שכחנו להצטייד במימיות לשעת הצורך; והיו גם כאלה שהוסיפו צידה אחרת - תפוזים ואשכוליות, כך שבקשי יכלו לזווג; שלא לדבר על ריזה.

ירדנו לעבר הפרדס, שם, בצד הפרדס, בין מסלת הברזל והכביש, נמצאת מחצבה אמנם, המחצבה נצובה מומן, ואיש אינו הוצב

9961 21/8 N